

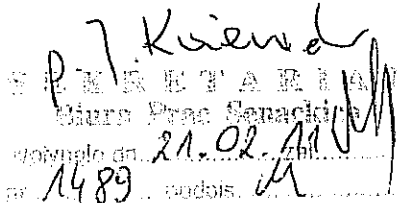

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Bogdan Zdrojewski

Warszawa, dnia 16 lutego 2011 r.

DOZ-SK-070/2/11-JO

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Panów Senatorów: Piotra Gruszczyńskiego i Marka Konopkę na 69 posiedzeniu Senatu RP w dniu 27 stycznia 2011 r., w sprawie ochrony siedlisk jerzyków – ptaków objętych ścisłą ochroną gatunkową, skierowane m.in. do Pana Bogdana Zdrojewskiego, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego przy piśmie Wicemarszałka Senatu z dnia 2 lutego 2011 r. (znak: BPS/DSK-043-3268/11), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień z zakresu kompetencji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Zasady ochrony zabytków i opieki nad zabytkami w Polsce określa ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 ze zm.), stanowiąca m.in. kompetencje organów ochrony zabytków. W swoich działaniach, wchodzące w skład administracji publicznej, organy ochrony zabytków zobowiązane są do przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 nr 98, poz. 1071 ze zm.), w tym, określonej w art. 19 Kpa zasady przestrzegania z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. W związku z tym, w świetle prawa, organy ochrony zabytków nie zajmują się w swoich działaniach egzekwowaniem przepisów ustawy o ochronie środowiska oraz ustawy o ochronie przyrody, w tym ochrony siedlisk jerzyków i innych chronionych gatunków ptaków. Przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nie dają także organom ochrony zabytków podstaw prawnych, umożliwiających podjęcie działań na rzecz, postulowanego przez występujących z oświadczeniem, podjęcia działań naprawczych w odniesieniu do siedlisk jerzyków. Zakres i przedmiot nakazów wydawanych przez organy ochrony zabytków określono w art. 43-45 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Decyzje takie mogą być wydawane tylko w przypadku podejmowania przy zabytku lub w jego otoczeniu

badania i prac konserwatorskich, restauratorskich oraz robót budowlanych bez pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków lub niezgodnie z wydanym pozwoleniem. Natomiast, na podstawie art. 49, ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, organ ochrony zabytków może wydać decyzję nakazującą przeprowadzenie, w terminie określonym w tej decyzji, jedynie prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku, jeśli ich wykonanie jest niezbędne ze względu na zagrożenie zniszczeniem lub istotnym uszkodzeniem zabytku. Oznacza to, że ewentualne podjęcie przez organy ochrony zabytków działań na rzecz naprawienia szkód wyrządzonych siedliskom jerzyków byłoby zadaniem wykraczającym poza, określone przez ustawodawcę, kompetencje tych organów.

Chciałbym zapewnić, że organy ochrony zabytków w swoich działaniach przestrzegają obowiązujących przepisów prawa. W codziennych pracach organów ochrony zabytków odnaleźć można także przykłady działań uwzględniających potrzeby chronionych prawem gatunków ptaków. Należy do nich współpraca z ornitologami i uwzględnianie ochrony istniejących siedlisk ptaków w programach konserwatorskich, w oparciu o które wydawane są decyzje zezwalające na prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich i prac budowlanych przy zabytku. W taki sposób w ciągu kilkunastu ostatnich miesięcy, zrealizowano prace konserwatorskie przy wpisanych do rejestru zabytków kościołach z eksponowanym wątkiem ceglany na terenie Krakowa oraz części murów obronnych i baszty Sandomierskiej Zamku Królewskiego na Wawelu. Biorąc pod uwagę opinie powołanych w charakterze ekspertów ornitologów, uwzględniono w programach prac konserwatorskich i w trakcie ich trwania konieczność zachowania lub przysłonięcia znajdujących się w murach otworów maczulcowych w takim zakresie, który umożliwia zakładanie siedlisk i gniazdowanie chronionych gatunków ptaków, w tym zwłaszcza jerzyków.

Pozytywnie ocenić należy także czynności podejmowane przez wojewódzkich konserwatorów zabytków w zakresie opiniowania planów ochrony rezerwatów przyrody istniejących lub tworzonych na chronionych obszarach wpisanych do rejestru zabytków. Coraz częściej, w trakcie konsultacji poprzedzających lub będących następstwem opinii konserwatora, udaje się wypracować konieczny kompromis, godzący wymogi ochrony zabytku (zgodnie ze sztuką konserwatorską i obowiązującym prawem) z potrzebami ochrony środowiska bądź chronionych gatunków fauny i flory występujących na terenie rezerwatu.

z wyrazami szacunku

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
SEKRETARZ STANU

Piotr Żuchowski

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów